

Homília pri príležitosti 100. výročia založenia Dobrovoľného hasičského zboru a Hasičskej púte k relikvii sv. Floriána, Oravská Polhora, 30.5. 2026

Drahí spolubratia v kňazskej službe, milí hasiči, vážení predstavitelia verejného života, drahí hostia, vy všetci, ktorí ste s nami spojený prostredníctvom vysielania TV Lux, frahí bratia a sestry,

dnešná slávnosť nás zhromaždila pri oltári z viacerých dôvodov. Prišli sme poďakovať Bohu za generácie mužov a žien, ktorí počas desaťročí budovali hasičský zbor v Oravskej Polhore. Prišli sme poďakovať za službu, obetavosť a pomoc, ktoré sa stali súčasťou života tejto obce a farnosti. Ale prišli sme aj preto, aby sme počúvali Božie slovo. A práve Božie slovo nám dnes ponúka tri slová, ktoré by sme si mohli odniesť domov ako vzácny poklad. Tri slová, ktoré zazneli z Ježišových úst vo Večeradle len niekoľko hodín pred jeho umučením. Keď človek vie, že sa blíži koniec jeho pozemskej cesty, nehovorí o maličkostiach. Hovorí o tom, čo považuje za najdôležitejšie. A Ježiš hovorí o troch veciach: Láska. Priatelia. Ovocie.

Možno sa zdajú jednoduché. Každý im rozumie. A predsa sa v nich skrýva celé evanjelium. Skrýva sa v nich odpoveď na otázku, ako žiť dobrý život, ako budovať dobrú rodinu, dobrú obec, dobrú spoločnosť a napokon aj ako dôjsť do večnosti. Prvým slovom je láska. Pán Ježiš hovorí: „Toto je moje prikázanie: Aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás.“ (Jn 15,12) Keď tieto slová počujeme, možno si povieme, že ich poznáme. Počuli sme ich už mnohokrát. Ale zastavme sa pri jednom malom slove, ktoré všetko mení. Ježiš nepovedal iba: „Milujte sa navzájom.“ Povedal: „Milujte sa navzájom, ako som ja miloval vás.“ To malé slovo „ako“ je kľúčom celého evanjelia.

Mierou našej lásky nie je nejaká vec alebo človek. Mierou našej lásky je Kristus. V gréckom texte je použité slovo agapé. Nie je to láska založená na sympatiách, na emócií alebo na výhodnosti. Je to láska, ktorá sa rozhodne pre dobro druhého človeka. Aj keď to niečo stojí. Aj keď za to nedostanem odmenu. Aj keď mi to druhý nevráti. Tak miluje Kristus. Miluje Petra, ktorý ho zaprie. Miluje tých, ktorí ho pribijú na kríž. Miluje až do krajnosti. A práve preto je kríž najväčším symbolom lásky v dejinách. Nie preto, že hovorí o utrpení. Ale preto, že hovorí o láske, ktorá sa daruje.

Bratia a sestry, dnešný svet hovorí o láske veľmi často. Počujeme o nej v piesňach, vo filmoch, v médiách. Ale často ju zamieňame za pocit. Kristus ju chápe inak. Láska nie je predovšetkým to, čo cítim. Láska je to, čo pre druhého robím. Je jednoduché milovať človeka, ktorý je nám sympatický. Je jednoduché milovať človeka, ktorý nás obdivuje. Ale Ježiš ide ďalej. Učí nás milovať aj vtedy, keď je to náročné. Učí nás odpúšťať. Učí nás niesť bremená druhých. A práve tu sa dotýkame jednej hlbokkej pravdy o človeku. Človek je jediná bytosť na svete, ktorá nedokáže byť šťastná sama. Babia hora, pod ktorou sa

rozpriestiera táto obec, môže stáť sama. Hviezda môže svietiť sama. Ale človek nie. Boh nás stvoril pre vzťah. Preto najväčšou otázkou života nie je to, čo vlastnime, ale čomu sme dali svoje srdce. Lebo človek sa vždy stáva podobným tomu, čo miluje. Ak miluje iba seba, uzavrie sa do seba. Ak miluje moc, bude ovládať. Ak miluje peniaze, bude ich zhromažďovať. Táto farnosť je zasvätená Božskému Srdcu Ježišovmu. Ak miluje Krista, začne sa podobať Kristovi. A preto sa každá skutočná obnova sveta začína v ľudskom srdci, ktoré sa učí milovať tak, ako miluje Kristus.

Druhým slovom dnešného evanjelia je priateľstvo. Ježiš hovorí niečo, čo muselo jeho učeníkov prekvapiť: „Nenazývam vás už sluhami... nazval som vás priateľmi.“ Aký nádherný obraz! Ježiš mohol povedať: ste moji služobníci. Mohol povedať: ste moji poddaní. On však hovorí: „Ste moji priatelia.“ To je revolúcia evanjelia. Ježiš Kristus nám zjavuje Boha, ktorý chce byť človeku blízko. Boha, ktorý chce vstúpiť do jeho života. Boha, ktorý chce byť jeho priateľom. Kresťanstvo nie je predovšetkým náboženstvo prikázaní. Kresťanstvo je príbeh priateľstva medzi Bohom a človekom. A preto je dobré položiť si otázku: Som iba veriaci? Alebo som Kristov priateľ? Poznám jeho srdce? Priateľstvo totiž potrebuje čas. Nikto sa nestane priateľom človeka, ktorého nikdy nestretáva. A nikto sa nestane Kristovým priateľom bez modlitby, bez evanjelia, bez ticha, bez rozhovoru s ním. Priateľstvo znamená aj podobnosť. Priatelia preberajú spôsob myslenia, spôsob reči, hodnoty. A preto je dôležitá otázka: Podobám sa na Krista? Vidno na mojom živote, že som jeho priateľom? Je to vidieť na pracovisku? Vo vzťahoch s ľuďmi?

Tretím slovom dnešného evanjelia je ovocie. Ježiš hovorí: „Ja som si vyvolil vás a ustanovil som vás, aby ste išli a prinášali ovocie a aby vaše ovocie zostalo.“ Je zaujímavé, že Ježiš nehovorí o úspechu. Nehovorí o popularite. Hovorí o ovocí. Na konci života nebude najdôležitejšie, koľko sme mali. Nebude najdôležitejšie, aké funkcie sme zastávali. Bude dôležité, aké ovocie priniesol náš život. Koľko lásky zostalo po nás. Koľko dobra zostalo po nás. Koľko nádeje zostalo po nás. Koľko ľudí sme povzbudili. Koľko mostov sme postavili medzi ľuďmi. A Ježiš dodáva: „Aby vaše ovocie zostalo.“ To je nádherná myšlienka. Dobro môže prežiť človeka. Vernosť môže prežiť človeka. A práve tu sa dotýkame dnešného výročia. Pred 100 rokmi stáli v tejto obci muži, ktorí založili hasičský zbor. Už nie sú medzi nami. Ale ich ovocie zostalo. Zostalo v službe. Zostalo v solidarite. Zostalo v ochote pomáhať. Zostalo v duchu zodpovednosti za spoločné dobro.

Po roku 1918 vznikali na Slovensku mnohé spolky a organizácie. Niektoré zanikli. Iné sa stratili v dejinách. Dobrovoľné hasičské zbory však zostali. A zostali preto, že stáli na hodnotách, ktoré sú hlboko evanjeliové. Naši predkovia pochopili, že človek nemá žiť iba pre seba. Že susedovo nešťastie nie je iba jeho problém. Že pomoc blížnemu nie je iba občianskou povinnosťou. Je prejavom kresťanskej lásky. Preto hasičské hnutie

nebolo iba bojom s ohňom. Bolo školou obetavosti. Bolo školou zodpovednosti za spoločné dobro.

Drahí bratia a sestry, dnes však existujú aj iné požiare. Požiare, ktoré nedokáže uhasiť ani najmodernejšia technika. Požiare nenávisti. Požiare závisti. Požiare rozdelenia. Požiare hnevu. Požiare ľahostajnosti. Niekedy horia v rodinách. Niekedy v spoločnosti. Niekedy dokonca v srdciach aj nás veriacich ľudí. A práve preto je dnešné evanjelium také aktuálne. Ako sa hasia tieto požiare? Nie väčším hnevom. Nie pomstou. Kristus nám dnes ponúka inú cestu. Lásku namiesto nenávisti. Priateľstvo namiesto rozdelenia. Dobré ovocie namiesto sebeckva. A možno práve dnes potrebujeme toto posolstvo počuť viac než kedykoľvek predtým.

Žijeme v čase veľkého pokroku. Máme technológie, o ktorých naši predkovia ani nesnívali. Máme viac možností, viac informácií, viac pohodlia. Ale Božie slovo nám dnes pripomína jednu pravdu: Civilizácie nezachránia technológie. Obce neudržia pohromade budovy. Budúcnosť patrí ľuďom, ktorí sú ochotní niesť jeden druhého. Ľuďom, ktorí berú vážne Kristove slová: "Milujte sa navzájom, ako som ja miloval vás."

Drahí bratia a sestry, keď sa dnes vrátite domov, skúste si zapamätať tieto slová, ktoré uplatňujeme v živote: Láska. Priatelia. Ovocie, ako Kristus. Amen.